

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 decembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 27 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015, declarate de către avocații Anatolie Barbacar și Gavriliță Mihail în numele inculpatului

Marjineanu Lilian Simion, născut la 31 martie 1968, originar din s.Cobîlca și domiciliat în s.Greblești, r-nul Strășeni.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 16.10.2012 - 27.05.2015,

2. Instanța de apel: 22.06.2015 - 08.09.2015,

3. Instanța de recurs: 17.11.2015 - 15.12.2015.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 27 mai 2015, Marjineanu Lilian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință procesul penal în privința lui Marjineanu Lilian în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal a fost încetat în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Marjineanu Lilian în beneficiul părții vătămate Glavan Ion a prejudiciului moral în sumă de 3000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Marjineanu Lilian, la 11 martie 2012, pe la ora 01.15, fiind în stare de ebrietate alcoolică, se deplasa cu automobilul de model VAZ 21053, cu n/î CPJ - 069, pe strada centrală din s.Greblești, r-nul Strășeni, unde a fost stopat de colaboratorii poliției rutiere a Inspectoratului de Poliție Strășeni. Inspectorul Glavan Ion, avînd bănuieli că conducătorul auto Marjineanu Lilian se află în stare de ebrietate, a solicitat acestuia să fie supus testării la alcool prin mijlocul tehnico-științific „Dranger-Alcotester”, însă inculpatul a refuzat.

Tot el, la 11 martie 2012, la ora 02.00, fiind suspectat că conduce în stare de ebrietate mijlocul de transport de model VAZ 21053, cu n/î CPJ-069, pe strada centrală din s.Greblești, r-nul Strășeni, a fost escortat la Inspectoratul de Poliție Strășeni, unde, în incinta instituției din nou a refuzat să fie supus testării la alcool prin mijlocul tehnico-științific „Dranger-Alcotester” și, din aceste motive a fost dus la Spitalul raional Strășeni, pentru a-i fi recoltate probe biologice pentru stabilirea stării de

ebrietate, unde acesta a refuzat categoric de la efectuarea testării alcooloscopice și a prelevării probelor biologice în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.

În incita Inspectoratului de Poliție Strășeni, Marjineanu Lilian, în prezența altor colaboratori de poliție, 1-a amenințat pe inspectorul de poliție Glavan Ion, care era responsabil de cercetarea cazului privind stabilirea stării de ebrietate a inculpatului, cu răfuială fizică, intimidându-l și numindu-l cu cuvinte necenzurate, fapt prin ce i-a lezată onoarea și demnitatea de funcționar public aflat în cadrul exercitării atribuțiilor sale de serviciu.

Ulterior, în continuarea acțiunilor sale ilegale, în momentul când colaboratorii de poliție i-au solicitat lui Marjineanu Lilian să urce în automobilul de serviciu, pentru a se deplasa la Spitalul raional Strășeni, în scopul prelevării de la acesta a mostrelor de sânge și stabilirii alcoolemiei în sânge, acesta a opus rezistență fizică activă, apoi în mod intenționat i-a aplicat colaboratorului de poliție I.Glavan o lovitură cu piciorul în regiunea abdomenului, cauzându-i dureri fizice, împiedicând astfel activitatea exercitării atribuțiilor de serviciu a colaboratorilor de poliție, care erau implicați în activitatea de constatare și depistare a infracțiunilor.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul M.Gavriliță în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că au fost comise încălcări grave de procedură atât de organele de urmărire penală, cât și de instanța de judecată; instanța a făcut o analiză superficială și tendențioasă a probelor, le-a dat o apreciere greșită, ceea ce a dus la condamnarea ilegală a inculpatului; instanța neîntemeiat a ignorat probele apărării cu martorii O.Prepelicinii, M.Manolache, V.Sobaru, V.Vicol, N.Manolachi, care în cadrul urmăririi penale, inclusiv la confruntări și în cadrul ședinței de judecată au confirmat declarațiile inculpatului, precum că în noaptea de 11.03.2014, nu acesta conducea automobilul, dar o altă persoană - F.Donica; instanța neîntemeiat a respins probele menționate, deoarece nu se cunoaște din care surse a stabilit că acești martori sînt prieteni cu inculpatul, dînșii au dat declarații sub jurământ și răspundere penală pentru mărturisire falsă; nevinovăția inculpatului se dovedește și prin alte probe scrise, cărora instanța le-a dat o interpretare greșită sau nu le-a analizat și interpretat în nici un fel, prin urmare vina inculpatului nu a fost dovedită, pedeapsa aplicată inculpatului de către prima instanță este una pripită și greșită, deoarece sancțiunea normei penale prevede și pedepse alternative, iar instanța nu a motivat aplicarea celei mai aspre pedepse.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015, apelul declarat de avocatul M.Gavriliță în numele inculpatului a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor imputate este demonstrată integral prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată, și anume declarațiile părții vătămate I.Glavan, a martorilor O.Prepelicinii, M.Manolache, V.Sobaru, V.Vicol, A.Manolache, T.Șveț, L.Platon, M.Țopa, Gh.Scobici, P.Negara și actele cauzei – procesele-verbale de cercetare la fața locului din 11.03.2012, de ridicare din 12.03.2012, de confruntare din 19.03.2012 dintre inculpat și martorii V.Rotaru, V.Manolache, dintre martorii I.Vicol și V.Rotari, I.Glavan, V.Manolache, P.Negara.

Instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal - amenințarea sau violența săvîrșită asupra unei persoane cu funcții de răspundere, sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească, sau în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori combaterea unei infracțiuni, sau a unei fapte antisociale, la fel just au fost încadrate acțiunile

inculpatului în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către o persoană, care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe, care ca conducător al mijlocului de transport refuză sau se eschivează de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical.

La fel, instanța a concluzionat că nu pot fi reținute argumentele părții apărării, precum că mai multe probe au fost dobândite cu încălcarea procedurii penale, pe motiv că acestea nu și-au găsit confirmare, purtând un caracter declarativ, deoarece probele în cauză au fost reconfirmate în ședința de judecată de către partea vătămată I.Glavan și martorii T.Șveț, L.Platon, M.Țopa, Gh.Scobici și P.Negara, care au descris circumstanțele cauzei cu lux de amănunte.

De asemenea, instanța a conchis că nu poate fi reținută nici versiunea apărării, precum că pe volanul automobilului, conform raportului de expertiză, nu au fost depistate amprente inculpatului, ci ale altei persoane, fapt ce demonstrează că la volanul automobilului nu se afla inculpatul, deoarece urmele au fost ridicate conform procesului-verbal de cercetare la fața locului la 16.08.2012 în timp ce fapta a fost comisă la 11.03.2012, timp în care mai multe persoane au avut acces la automobilul dat.

Cît privește argumentul avocatului, precum că atribuțiile de serviciu ale lui I.Glavan au ieșit din sfera legalității, acesta ducându-l forțat pe inculpat la Spitalul raional Strășeni, nu pot fi reținute, deoarece acesta, fiind în exercițiu funcțiunii, și-a exercitat atribuțiile de serviciu.

Totodată, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a încetat procesul penal în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, în temeiul art.60 Cod penal, pe motiv că a expirat termenul prescripției tragerii acestuia la răspundere penală.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării inculpatului, stabilindu-i acestuia o pedeapsă echitabilă.

5. Împotriva hotărîrilor nominalizate au declarat recursuri ordinare avocații A.Barbacar și M.Gavriliță în numele inculpatului care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că instanțele de judecată nu au luat în considerație faptul că în cauză au fost încălcate grav normele procedurale, făcînd o analiză superficială și tendențioasă a probelor, dîndu-le o apreciere greșită, ceea ce a dus la condamnarea ilegală a inculpatului; instanțele neîntemeiat au ignorat și au respins probele apărării cu martorii O.Prepelicinîi, M.Manolache, V.Sobaru, V.Vicol, N.Manolachi, care au confirmat declarațiile inculpatului, precum că nu acesta conducea automobilul, dar altă persoană, F.Donica; vina inculpatului nu a fost dovedită, iar pedeapsa închisorii aplicată acestuia este neechitabilă, greșit individualizată, neîntemeiat invocîndu-se că o pedeapsă mai blîndă nu va atinge scopul pedepsei penale, fără a ține cont că inculpatul pentru prima dată a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă și se caracterizează pozitiv, iar sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat prevede și pedepse alternative.

6. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursurilor ca inadmisibile, Colegiul penal consideră că recursurile

declarate de avocații A.Barbacar și M.Gavriliță în numele inculpatului urmează a fi admise din următoarele considerente.

Recurenții în recursuri au invocat ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, ori faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

După cum rezultă din conținutul recursurilor, autorii acestora consideră că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.264¹ alin.(4) și art.349 alin.(1¹) Cod penal, nefiind de acord cu condamnarea acestuia, solicitînd să fie achitat.

Colegiul penal atestă că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Reieșind din conținutul sentinței și deciziei, atît prima instanță, cît și instanța de apel, verificînd și cercetînd complet și obiectiv probele administrate în cauză, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă, potrivit art.101, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui L.Marjineanu în comiterea infracțiunilor imputate.

La baza concluziilor sale instanțele corect au reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpatului în cele imputate declarațiile părții vătămate I.Glavan, a martorilor T.Șveț, L.Platon, M.Țopa, Gh.Scobici, P.Negara și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului, potrivit căruia de către colaboratorii de poliție a fost stopat inculpatul, care se afla la volanul a/m VAZ 2105, cu n/î CPJ-069, înregistrările video, procesele-verbale de confruntare dintre inculpat și martorii V.Rotaru, V.Manolache, dintre martorii Iu.Vicol și V.Rotari, I.Glavan, V.Manolache, P.Negara, care sînt descrise detaliat și argumentat în hotărârile judecătorești.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului L.Marjineanu în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.264¹ alin.(4) și art.349 alin.(1¹) Cod penal, fiind stabilite în acțiunile acestuia toate elementele constitutive ale infracțiunilor imputate.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere obiectivă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatului L.Marjineanu a conducerii mijlocului de transport de către o persoană, care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe, care ca conducător al mijlocului de transport refuză sau se eschivează de la testarea alcoolică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, sau de la recoltarea probelor biologice în

cadrul acestui examen medical și a amenințării sau violenței săvârșite asupra unei persoane cu funcții de răspundere, sau a unei persoane care își îndeplinește datoria obștească, sau în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori combaterea unei infracțiuni, sau a unei fapte antisociale.

Afirmațiile recurenților, precum că instanțele incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursurilor, deoarece, ca probe, acestea sînt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe conform legislației în vigoare, în mod obiectiv. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe de fond.

Argumentele părții apărării, precum că nu s-a dovedit vinovăția inculpatului, acesta negînd comiterea faptelor incriminate, Colegiul penal respinge ca nefondate, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, nu echivalează cu achitarea acestuia, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe, care confirmă cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunilor imputate.

În același rînd, Colegiul penal menționează că prima instanță corect și legal a dispus încetarea procesului penal în privința lui L.Marjineanu de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală, pe motiv că de la momentul comiterii infracțiunii au expirat 2 ani, iar potrivit art.60 alin.(1) lit.a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvîrșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvîrșirea unei infracțiuni ușoare.

Totodată, Colegiul penal constată că la stabilirea pedepsei inculpatului în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal instanțele de judecată nu au reținut în deplină măsură de prevederile art.75 Cod penal, care stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consultînd textele sentinței și deciziei instanței de apel, Colegiul penal reține că ambele instanțe, cu trimitere la caracterul prejudiciabil al infracțiunii comise, la faptul că L.Marjineanu nu a recunoscut vina, nu s-a căit în cele comise și nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, au concluzionat că reeducarea și corijarea acestuia nu este posibilă fără izolare de societate.

Cu toate acestea, Colegiul penal, luînd în considerație faptul că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, pentru care legea prevede în calitate de pedeapsă amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore, sau închisoare de pînă la 3 ani, ținînd seama de circumstanțele atenuante prezente în cauză și persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv, anterior nu a săvîrșit careva delict ori infracțiuni, fapt ce permite de a concluziona că aceste fapte în viața acestuia sînt unice, conchide că pedeapsa stabilită inculpatului este una prea aspră în coraport cu fapta comisă.

Avînd în vedere principiul prevăzut în art.4 Cod penal - umanismul legii penale, cît și scopul pedepsei penale, prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal - pedeapsa penală

are drept scop corijarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului, Colegiul penal consideră rațional de a micșora termenul pedepsei stabilite inculpatului de la 1 an la 7 luni închisoare.

Prin urmare, recursurile ordinare declarate de avocații A.Barbacar și M.Gavriliță în numele inculpatului se vor admite, cu casarea parțială a sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel și, în latura stabilirii pedepsei, se va pronunța o nouă hotărâre.

7. În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de avocații Barbacar Anatolie și Gavriliță Mihail, casează parțial sentința Judecătoriei Strășeni din 27 mai 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2015 în privința lui Marjineanu Lilian, în partea stabilirii pedepsei în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, rejudecă cauza și pronunță în această parte o nouă hotărâre, după cum urmează:

Marjineanu Lilian se consideră condamnat în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal și i se stabilește pedeapsa de 7 (șapte) luni închisoare.

În legătură cu executarea pedepsei stabilite, Marjineanu Lilian urmează a fi liberat imediat din penitenciar, dacă nu execută pedeapsa închisorii în baza altor hotărâri judecătorești.

Celelalte dispoziții ale hotărârilor atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 15 ianuarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Ion Guzun